

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia lutego 2011 r.

DOLiS/DEC-

dot. DOLiS-440-405/10

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani X dotyczącej udostępnienia osobom nieupoważnionym przez Panią Y - członka Komisji Rewizyjnej, jej danych osobowych w zakresie nazwiska oraz wysokości uzyskanych przez nią w kolejnych miesiącach 2009 r. dochodów, zawartych w protokole wydatków Spółdzielni za rok 2009 r.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani X, zwanej dalej Skarżącą, dotycząca udostępnienia osobom nieupoważnionym przez Panią Y, danych osobowych Skarżącej w zakresie jej nazwiska oraz wysokości uzyskanych przez nią w kolejnych miesiącach 2009 r. dochodów, zawartych w protokole wydatków Spółdzielni (dalej zwanej SM) za rok 2009 r. W jej treści Skarżąca zarzuciła, iż Pani Y „pisząc protokół ze swych działań naruszyła swoje kompetencje i zamieściła w protokole dane o wynagrodzeniach pracowników z podaniem ich imienia, nazwiska oraz kwoty jaką otrzymali w danym miesiącu za wykonaną pracę. W tym sprawozdaniu są również moje dane. Dane te zostały powielone i rozkolportowane wśród mieszkańców Spółdzielni, a także osobom zasiadającym w Radzie Nadzorczej”. Ponadto Skarżąca

podniosła, iż „osoba robiąca dane zestawienie powinna ogólnie przedstawić wydatki z tytułu wynagrodzeń na rzecz pracowników, a nie ujawniać je personalnie”. W związku z powyższym Skarżąca wniosła „o wyegzekwowanie od Pani Y odszkodowania w wysokości 20.000,00 zł (dwudziestu tysięcy złotych), które będzie zadośćuczynieniem za bezprawne rozpowszechnianie danych dotyczących mojej osoby”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne:

1. Skarżąca jest zatrudniona w SM na stanowisku głównej księgowej.
2. Pani Y jest członkiem SM, a od dnia (...) r. także członkiem Komisji Rewizyjnej SM.
3. W dniu (...). Komisja Rewizyjna SM opracowała sprawozdanie z jej działalności za rok 2009 r. uzupełnienie, którego stanowiły dwa załączniki, tj. „zestawienie wydatków za 2009 r.” oraz „wzory rozliczeń od 1.1.2010r.). W załączniku „Zestawienie wydatków SM – Radna za 2009 r.” dokładnie w jego punkcie trzecim zatytułowanym „Wydatki zależne od Zarządu SM jako jeden z nich określono „płace pracowników” i podano łączną jego kwotę. Obok tej informacji zamieszczono zapis, iż odnosi się do tego załącznik nr 2 „(załącznik do wiadomości Rady Nadzorczej)”. Załącznik ten zawierał informacje o wysokości wynagrodzeń wypłaconych konkretnym pracownikom SM w kolejnych miesiącach 2009 r. Wśród nich znajdowały się również informacje o wysokości dochodów uzyskanych przez Skarżącą w kolejnych miesiącach 2009 r. Zestawienie to było opatrzone zapisem „(dla Rady Nadzorczej)”.
4. W piśmie z dnia 29 czerwca 2010 r. nadesłanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Pani Y wskazała, iż „oświadczam, że załącznik nr 2 (płace pracowników) do mojego opracowania Zestawienie wydatków SM za 2009 r. był wyłącznie do wiadomości Rady Nadzorczej co było napisane na tym załączniku i w odpowiednim miejscu opracowania. Nigdy nie było moim zamiarem rozpowszechnianie tych danych poza Zarząd i Radę Nadzorczą Spółdzielni. Egzemplarz tego opracowania z załącznikiem j.w. otrzymała przewodnicząca Rady Nadzorczej p. Z i p. X obecna w tym dniu na posiedzeniu całej Rady Nadzorczej jako gł. księgowa. Tylko te 2 egzemplarze zawierały dane dotyczące płac pracowników. W opracowaniu dostarczonym przez Komisję Rewizyjną Członkom Spółdzielni nie było dwóch załączników: płace pracowników zał. nr 2, remonty i konserwacje zał. nr 3 bo były one wyłącznie do wiadomości Rady Nadzorczej”.
5. W wyjaśnieniach udzielonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych przez Prezesa SM, wskazał on, iż „zarząd o zestawieniu sporządzonym przez p. Y dowiedział się od mieszkańców Spółdzielni, którzy byli zaskoczeni, że niektórzy z nich (a na pewno członkowie Rady Nadzorczej) otrzymali do skrzynek pocztowych. Dostaliśmy informację, że zawierają między innymi zarobki pracowników z wyszczególnieniem każdego miesiąca i podanymi nazwiskami. (...) Zarząd otrzymał na dziennik podawczy pismo z 24/05/2010 od Komisji Rewizyjnej »Sprawozdanie z działalności Komisji Rewizyjnej w

2009 r. wraz z załącznikami, jednak ono nie zawierało kartek które krążyły po osiedlu. Zawiera natomiast zestawienie wydatków sporządzone przez p.Y w którym nawiązuje do zestawień z danymi pracowniczymi: w pkt 3 »płace pracowników zał. 2 (netto) załącznik do wiadomości Rady Nadzorczej«, oraz w »załącznikach – nr 2 płace pracowników w 2009 r. (netto) dla Rady Nadzorczej«.

6. Skarżąca nie przedstawiła żadnych dowodów potwierdzających jej zarzut udostępnienia jej danych osobowych ze zbioru danych osobowych SM. Wezwana pismem organu z dnia 29 listopada 2010 r. do przesłania pisemnych oświadczeń świadków, wskazała, iż z uwagi na fakt, że przebywa na urlopie macierzyńskim nie ma możliwości uzyskania pisemnych oświadczeń od świadków.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie nie ma podstaw do uznania, iż doszło do nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącej, tj. niezabezpieczenia jej danych osobowych przed dostępem osób nieupoważnionych przez SM. Zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie wykazał zasadności zarzutu Skarżącej udostępnienia jej danych osobowych przez Panią Y – członka Komisji Rewizyjnej SM - osobom nieupoważnionym. Nie dał on bowiem podstaw do przyjęcia, że osoba ta przekazała sporządzony przez siebie załącznik nr 2 „płace pracowników” do zestawienia wydatków SM za 2009 r. stanowiącego z kolei załącznik do sprawozdania Komisji Rewizyjnej SM za 2009 r., osobom innym niż do tego upoważnione, tj. osobom spoza Rady Nadzorczej, w szczególności by dokonała jego powielenia i dostarczenia do skrzynek pocztowych nieupoważnionych do zapoznania się z nim mieszkańców. Zarzutu tego nie potwierdziły ani wyjaśnienia odebrane przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych od Prezesa Zarządu SM, ani oświadczenie złożone Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych przez Panią Y. Dowodów na prawdziwość swoich podejrzeń nie przedstawiła również sama Skarżąca.

Wskazać w tym miejscu należy, iż Pani Y, jako członek Komisji Rewizyjnej SM, była uprawniona do przetwarzania danych osobowych Skarżącej. Podkreślić przy tym należy, iż o możliwości powołania przez spółdzielnię mieszkaniową komisji rewizyjnej, do kompetencji której należy kontrola finansowa, stanowią przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (tekst jedn.: Dz. U. 2003 r. Nr 188 poz. 1848). W myśl art. 46 § 2 tej ustawy poza zakresem zadań rady nadzorczej, określonym w art. 46 § 1 tej ustawy statut spółdzielni może zastrzec dla niej jeszcze inne uprawnienia, bądź przekazać do wyłącznej właściwości walnego zgromadzenia podejmowanie uchwał we wszystkich lub niektórych sprawach wymienionych w art. 46 § 1 pkt 1, 3 oraz 5 ustawy Prawo spółdzielcze. W takim wypadku statut może przyjąć dla rady nazwę komisji rewizyjnej. Z tego rodzaju sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Rada Nadzorcza SM powołała do składu Komisji Rewizyjnej SM, zajmującej się w szczególności kontrolą sytuacji finansowej SM i sporządza coroczne

sprawozdania z jej kondycji finansowej, Panią Y. Jako członek tej komisji była ona zatem uprawniona do wglądu do rachunków bankowych i innych ksiąg finansowych SM. Uprawnienie do pozyskiwania informacji z zakresu rozliczeń finansowych spółdzielni przysługuje zaś jej Radzie Nadzorczej, co wynika zarówno z treści art. 46 § 4 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (tekst jedn.: Dz. U. 2003 r. Nr 188 poz. 1848), jak i stanowiącej jego powtórzenie treści § 73 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej. Ww. przepis prawa spółdzielczego stanowi, że w celu wykonania swoich zadań rada może żądać od zarządu, członków i pracowników spółdzielni wszelkich sprawozdań i wyjaśnień, przeglądać księgi i dokumenty oraz sprawdzać bezpośrednio stan majątku spółdzielni.

Odnosząc się zaś do sporządzenia przez Panią Y zestawienia wydatków SM związanych z płacami pracowników, a więc wspomnianego wcześniej załącznika nr 2, zawierającego wyszczególnienie każdego z pracowników SM z podaniem jego nazwiska oraz kwoty wynagrodzenia uzyskanego przez niego w kolejnych miesiącach 2009 r., w tym też Skarżącej, faktycznie uznać należy je za niecelowe. Niemniej jednak ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż Pani Y dołożyła starań w zakresie zabezpieczenia tych informacji. Przedłożone zarządowi SM oraz jej członkom sprawozdanie Komisji Rewizyjnej SM za 2009 r. zawierało bowiem tylko ogólne informacje o wydatkach SM związanych z wynagradzaniem jej pracowników w 2009 r. i nie zawierało załącznika nr 2 „płace pracowników”. Ponadto w odpowiednim miejscu tego sprawozdania i na załączniku nr 2 „płace pracowników”, wskazała, iż jest on przeznaczony jedynie dla Rady Nadzorczej. Przeprowadzone w sprawie postępowanie wyjaśniające potwierdziło zatem jedynie fakt istnienia zestawienia zawierającego dokładne informacje o wysokości dochodów uzyskanych przez Skarżącą w roku 2009, na co w swoim oświadczeniu wskazała Pani Y, ale nie dostarczyło dowodów przemawiających za uznaniem, iż dokonała ona jego powielenia i przekazania osobom nieupoważnionym. Skarżąca oparła skargę jedynie na swoich przypuszczeniach, a w toku postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów na ich potwierdzenie.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że analiza materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu przeprowadzonym przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie potwierdziła, aby kwestionowanego przez Skarżącą udostępnienia jego danych osobowych dokonała, wskazana przez nią osoba. Organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu – chyba, że przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (III SA 5417/98) „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”.

Ze względu na powyższe Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).